

De câteva decenii mă tot întreb dacă lumea noastră omenească este întradevăr fizică, obiectivă, reală și de necontestat. Iată că astăzi, David Icke susține că această lume tridimensională nu este altceva decât o simulare, o hologramă, o creație mentală rezultată din „informația venită pe calea undelor (gândiți-vă în continuare la wi-fi) pe care cele cinci simțuri o interpretează ca fiind «lumea» despre care noi credem că este «fizică». (David Icke, „Răspunsul”, vol I., p.50) Cele cinci simțuri omenești decodifică o bandă de frecvență minusculă de numai 0,005 din ceea ce există în Univers, astfel că acest „sistem de decodificare uman transformă informația primită prin unde în informație electrică, iar aceasta, la rândul ei, devine informație numerică și holografică - «iluzoria» lume fizică”. (David Icke, „Răspunsul”, vol I., p.50)

În pofida a ceea ce percepem cu cele cinci simțuri omenești „(...) nici realitatea «materială» holografică nu ne este de fapt externă în ciuda a ceea ce ne spun simțurile noastre. «Lumea» pe care o experimentăm aparent «în afara» noastră există în forma respectivă în capetele noastre - în creierul nostru. În același fel, informația de pe ecranul unui computer există în forma respectivă doar în interiorul computerului. Am auzit că oameni de știință susțin că simțurile descompun o realitate externă pe care o reconstruiesc în creier. Nu este deloc așa și cine se uită în treacăt la dovezile cunoscute va vedea că nu este așa. Realitatea pe care o experimentăm, așa cum este ea recunoscută de oamenii de știință mai pregătiți, este precum ecranul unui computer care ascunde toate codurile, circuitele și pixelii care formează sunetul și imaginea.

În cazul nostru, acele coduri, circuite și pixeli înseamnă unde informaționale (conștiință) care atunci când sunt decodificate formează realitatea noastră «fizică» iluzorie. Baza realității noastre - inclusiv noi înșine - o constituie undele informaționale care sunt expresia conștiinței, așa că totul este de fapt conștiință”. (David Icke, „Răspunsul”, vol I., p.50) Poate că nu mai este chiar atât de surprinzător faptul că aceeași stranie informație o regăsim și în budismul tibetan: „Lumea înconjurătoare este vis și deci creație mentală. (...) Creația mentală este iluzie. Minte se poate retrage în propriul vid, care este Nirvana”. (Ioan Petru Culianu, „Călătorii în lumea de dincolo”, p.121)

În aceeași ordine de idei, ar mai fi relevant de subliniat că prin conexiunile neuronale ale creierului uman circulă în fiecare secundă unsprezece milioane de senzații și din toate acestea sunt filtrate un număr infim de numai 40 care compun „realitatea”, restul fiind absorbite de subconștient. În sprijinul iluziei lumii omenești, David Icke mai prezintă și cercetările unor oameni de știință care, în

ultimii ani, au ajuns la concluzia că Universul are toate caracteristicile unei holograme, cum ar fi, de exemplu, Rich Terrile, director al Centrului de Calcule Evolutive și Proiectare Automatizată din cadrul Laboratorului de Propulsie cu Jet al NASA, un grup de cercetători de la Universitatea britanică din Southampton, condus de Kostas Skenderis, șef al catedrei de matematici aplicate și fizică teoretică, un alt grup de cercetători de la Universitatea japoneză Ibaraki, fizicianul Leonard Susskind de la Universitatea Stanford sau fizicianul argentinian Juan Martin Maldacena.

Pe scurt, iluzia lumii omenesti este produsă în creier, tot așa cum visele noastre din timpul somnului se petrec numai în minte sau la fel cum se întâmplă când păcălim mintea cu realitatea virtuală plăsmuită de computer (o copie a realității simulate) prin intermediul căștilor și al mânușilor „care permit informației electrice și codurilor jocului să acceseze și să înlocuiască sistemul de decodificare al realității «normale» și să determine aceleași simțuri să decodifice realitatea falsă”. (David Icke, „Răspunsul”, vol I, p.62) Mai departe, jurnalistul britanic are convingerea că lumea omenescă tridimensională, ca artificiu al minții, rezultat al celor cinci simțuri specific omenesti, este o închisoare a corpurilor spirituale eterne, a Eului Unic, tot așa cum și inițiatul în Misterele Antice, Platon, cugeta în scrierile sale că trupul omenesc (soma) este o temniță a sufletului.

David Icke lansează teoria că autorii acestei încarcerări ar fi fost zeii reptilienii ai sumerienilor (Anunnaki), inițiatorii mafiei Khazare de mai târziu, o specie de extraterestri din afara simulării, aparent o altă dimensiune a Universului, identificată și cu lumea de dincolo, unde nu există trecut și viitor, ci un perpetuu prezent. Scurgerea timpului din viitor spre trecut, așa cum este el perceput în lumea omenescă, este o altă iluzie creată de cunoașterea senzorială distorsionată a simțurilor noastre precare, rudimentare, insuficiente. Lumea omenescă virtuală, indusă cibernetic de extraterestrii reptilienii pentru a încarcera corpurile spirituale eterne, Eul Infinit cum spune David Icke, este o copie nereușită a adevăratei realități obiective. În acest sens, britanicul face o analogie cu textele gnostice („gnosis” înseamnă cunoaștere) descoperite în anul 1945 lângă Nag Hammadi, în Egipt, ce par a vorbi chiar despre o astfel de poveste întunecată, atât de întunecată, încât nu numai Biserica creștină oficială, dar și știința oficială s-au străduit din răspuțeri să o îngroape cât mai

adânc.

Mircea Eliade, în „Istoria credințelor și ideilor religioase”, a sintetizat ideile gnostice într-o formă

atât de clară, de explicită, încât oricine poate înțelege sensul limpede: „Revenind la formula valentiniană, gnosticul află că ființa sa adevărată (i.e. ființa sa spirituală) este de origine și natură divină, deși, de fapt, este ostatecă într-un trup; el află, de asemenea, că locuia într-un tărâm transcendental, dar că, apoi, a fost azvârlit în lumea aceasta, că înaintea rapid către salvare și va sfârși prin a fi eliberat din temnița lui trupească; el descoperă, în fine, că în timp ce nașterea sa echivala cu o cădere în materie, «renașterea» sa va fi de ordin spiritual.

Reținem ideile fundamentale: dualismul spirit/ materie, divin (transcendent/antidivin); mitul căderii sufletului (spirit, părticică divină), adică întruparea într-un corp (asimilat cu o închisoare); și certitudinea eliberării («mântuirea»), dobândită grație gnosei. (...) Mai întâi, pentru gnostic, Adevăratul Dumnezeu nu este Dumnezeu Creatorul, adică Iahve. Creația este opera Puterilor inferioare, ba chiar diavolești; Cosmosul este imitarea, mai mult sau mai puțin demonică, a unei lumi superioare”. (...) „Crearea lumii nu numai că nu mai este o dovadă a atotputerii lui Dumnezeu; ea este explicată printr-un accident survenit în regiunile superioare, sau drept rezultat al atacului primordial al Întunericului împotriva Luminii (cf. Mitul manicheean, §233). Cât privește existența întrupată, departe de a se încadra într-o «istorie sfântă», cum gândeau evreii și creștinii, ea confirmă și ilustrează căderea sufletului. Pentru gnostic, singurul obiectiv demn de a fi urmărit este eliberarea acestei părți divine și reurcarea ei către sferele celeste”. „(...) Deoarece lumea este rezultatul unui accident sau al unei catastrofe, deoarece ea e stăpânită de neștiință și guvernată de Puterile Răului, gnosticul se descoperă pe sine total înstrăinat de propria sa cultură și îi respinge toate instituțiile și normele. Libertatea lăuntrică obținută prin gnoseă îi permite să dispună liber de el însuși și să acționeze după propria voință”. (Mircea Eliade, „Istoria credințelor și ideilor religioase”, vol. II, pg. 340-342)

Foarte probabil că acest cumplit secret al iluziei lumii omenești era cuprins în Misterele Antice, din moment ce inițiatul Platon a meditat asupra trupului (soma) ca închisoare a sufletului și poate tocmai de aceea gardienii noștri (Arhonții) ne-au stăvilit accesul la ele, impunându-ne în schimb falsă cunoaștere a științei oficiale. În acest caz, Conștiința Infinită de dincolo de simulare, Conștiința Eternă și Indestructibilă ar putea fi asimilată cu lumea ideilor a lui Platon. Pentru ca iluzia lumii omenești să fie cât mai credibilă cu putință, I.T.-iștii programatori Arhonți (zeii-extraterrești sumerieni) au creat un soft, un tipar informațional care zămislește aceeași iluzie 3D pentru toate corpurile spirituale întrupate. Astfel, fiecare creier uman de pe Terra, fiind înzestrat cu același soft, participă la realizarea aceleiași simulări, dar nu ca simpli spectatori, ci ca actori (fiecare cu viața sa) la aceeași producție holografică, numită „realitatea fizică obiectivă”, cu toate iluziile cuprinse în ea și, în primul rând, cu cea a timpului extrem de îndelungat, perceput cu cele cinci simțuri omenești ca istorie a Universului, a Terrei și a civilizației umane.

Din această perspectivă, avem tot dreptul să ne întrebăm cum rămâne, în primul rând, cu teoriile științifice despre Bing-Bang, despre dilatarea Universului, despre universurile multiple sau despre teoria darwinistă a evoluției speciilor? Dacă Arhonții ne-au silit să fim sclavii propriilor noastre percepții omenești, specifice foarte înguste benzi de frecvență a simulării numite „realitatea omenească” și dacă totul se rezumă la interacțiunea între câmpurile (unde) energetice din interiorul și din afara simulării, atunci secretul eliberării corpurilor spirituale eterne din închisoarea minciunii omenești (adică adevărata mântuire) constă în reușita noastră de a ne armoniza frecvențele înalte ale chakra-ei inimii cu cele ale Conștiinței Infinite, ale adevăratului Dumnezeu transcendent, al Infinitului Etern.

Acum, în stadiul actual, oamenii mai au încă posibilitatea să se trezească, să-și deschidă mintea expansionându-și și conștiința și, prin deschiderea vortexului chakraei inimii, să realizeze conexiunea energetică a C.S., a Eului Infinit cu cea a Infinitului Etern, astfel încât, în cele din urmă, sufletele să evadeze din temnița lumii omeneste, însă, conectarea creierului uman la Inteligența Artificială, într-un viitor mai apropiat decât credem, va duce la pierderea definitivă și ineluctabilă a libertății C.S., fără putința de a mai scăpa vreodată din lanțurile iluziei.

M-am întrebat de ce susține David Icke în permanentă că scopul oculte planetare, în spatele căreia se află zeii sumerieni (Arhonții), este controlul total asupra civilizației umane? Din moment ce EI au obligat C.S. la somatizare într-o închisoare holografică, atunci ce rost ar mai avea controlul total al prizonierilor? Ca și când temnicerii ar unelti la controlul total al închisorii! Un posibil răspuns ar fi acela că prin conectarea oamenilor la I.A. s-ar urmări transformarea acestora din simple suflete întrupate în „ceva” (acesta este transumanismul) care să capete calități superioare genetice și de altă natură, necesare regenerării energetice (vezi David Icke) și perpetuării speciilor extramundane ce ne-au închis, împotriva voinței noastre, în iluzia învelișului omenesc (vezi Toni Victor Moldovan).

Tema I.A. i-a preocupat, între foarte mulți alții, și pe scriitorii americani Dean R. Koontz și Dan Brown. Cel dintâi, în romanul horror „Miezul nopții”, își imaginează o lume de coșmar ca rezultat al involuției omeneste până la stadiul amorf, trecând inițial prin interdependența cu computerul, în monstruoase simbioze între biologic și cibernetic, sub efectul malefic al unui ser administrat obligatoriu. Spre deosebire de acesta, Dan Brown, în romanul „Origini”, plecând de la aceeași idee, ne propune un viitor foarte eoptimist al I.A. ca noua specie dominantă a lumii. (va urma)

Petru Vintilă Jr.